

תת"ע (תל אביב) 1089-06-14 - מדינת ישראל נ' קשוע עבד אל באסט

פלילי - חוק העונשין - עבירות תעבורה

var MareMakom = "תתע (תל אביב) 1089-06-14 - מדינת ישראל נ' קשוע עבד אל באסט, תק-של 2017(2),
{;p.IDHidden{display:none ;" (21/05/2017)52978

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1089-06-14 מדינת ישראל
נ' קשוע עבד אל באסט
21 מאי 2017

לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: המאשימה 1. מדינת ישראל

נגד

הנאשמים
ע"י בא כוחו עו"ד מיכל קפלן
1. קשוע עבד אל באסט

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגת רכב בשכרות עקב סירוב להיבדק.

1. בתיק 8296-09-12 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים. בגזר הדין הוטל עליו עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה. בעקבות זאת הוזמן תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם. שירות המבחן נמנע מלהמליץ על הארכת המאסר המותנה לאור הערכתו כי הנאשם נעדר מוטיבציה לבחינת דפוסיו המכשילים, הקושי של הנאשם לגלות אחריות ומודעות למצבו ולסיכונים עמם הוא מתמודד. שירות המבחן ציין כגורם לסיכוי שיקום את הצמצום בפעילות עבריינית מאז הורשע הנאשם בתיק זה. כמו כן הוזמנה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בשב"ס. עמדתו הסופית של הממונה על עבודות השירות בשב"ס הייתה כי הנאשם אינו מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

2. המאשימה עותרת להטיל על הנאשם מאסר בפועל, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי ורכיבי ענישה נוספים. זאת הן לאור חומרת העבירה בנסיבותיה והן לאור עברו של הנאשם. ההגנה מצדה עותרת להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם או לחלופין לאפשר לנאשם לרצות

מאסר זה בעבודות שירות וזאת על מנת לאפשר לנאשם להמשיך וללכת בדרך הישר. לטענתה, העבירה הפלילית האחרונה שעבר הנאשם נעברה בשנת 2012 והנאשם נתן עליה את הדין בשנת 2013 ומאז הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי. במישור התעבורתי נאמר כי אין לחובת הנאשם עבירות משמעותיות זולת העבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים הנזכרת.

דין והכרעה

3. לצורך קביעת העונש ההולם בנסיבות יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם. לאחר מכן יש לבחון אם נכון יהיה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בסופו של דבר יש לגזור את הדין במתחם או בסטייה ממנו, לפי העניין.

העבירה של נהיגה בשכרות (מכוח סירוב) היא מהחמורות בפקודת התעבורה. הערך המוגן הנפגע מביצוע העבירה הוא שמירת שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך. על עבירת השכרות נאמר כי היא **"פוגעת ביכולתו המנטאלית של השיכור: היא מערפלת את הכרתו ומונעת ממנו להעריך נכונה את המציאות ובדרך זו שוללת ממנו לקיים שיקול דעת רציונלי ולכוון את התנהגותו על פיו"** (ע"פ 5002/94 בן איסק נ' מדינת ישראל, פ"ד מט (151, 163). עוד נאמר כי עבירה זו היא "מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצידן ועלולות לגרום לאסונות בבחינת 'מכונת מוות נעה'. ההחמרה היא גישת המחוקק והמחמיר אינו מפסיד" (רע"פ 3638/12 וקנין נ' מדינת ישראל).

4. רטוריקה זו קיבלה ביטוי הולם בענישה. לא בכדי נקבע בפקודת התעבורה עונש מינימום בן שנתיים פסילה למי שהורשע בנהיגת רכב בשכרות (סעיף 39א לפקודת התעבורה). לגבי סירוב להיבדק הדברים חמורים אף יותר. בהקשר זה נקבע כי **" בית המשפט קמא כתב ובצדק, גם על פי דעתי, שמקום שסירוב לשתף פעולה עם בדיקת השכרות ובין הנימוקים לקביעת השכרות, אזי יש לצאת מהנחה שהשכרות הייתה בדרגה גבוהה"** (עפ"ת 18592-09-12 לוי נ' מדינת ישראל (11.10.12)). גם בע"פ (ת"א) 70338/08 זמיר נ' מדינת ישראל (30.6.08)) נקבע כי **"הטלת ענישה מקלה בשל העובדה כי לא ניתן לקבוע רמת אלוהול בדמו של נהג שסירב ליתן בדיקת נשיפה או בדיקת דם אינה מוצדקת ועלולה להביא לכך ש'חוטא יצא נשכר' - נהגים שיכורים יסרבו ליתן בדיקת נשיפה או בדיקת דם ובהיעדר אמצע מדויק של אלוהול בדמם - יזכו לענישה מקלה.."**

א. ברע"פ 2238/09 מראד נ' מ"י נקבע בשים לב לכך כי מדובר בעבירה שנייה של נהיגת רכב בשכרות הרי שיש הצדקה "לכל הפחות" לעונש שנגזר: חודשיים מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, 36 חודשי פסילה, 7 חודשי מאסר על תנאי וקנס 2000 ₪. עוד נאמר כי אין מדובר בעונש החורג לחומרא.

ב. בעפ"ת (י"ם) 17265-06-12 שורצקוף נ' מ"י נדחה ערעור על גזר דין במסגרתו הוטלו 5 חודשי מאסר על עבירה של נהיגת רכב בשכרות בפעם השנייה.

ג. ברע"פ 8261/14 **אלחר מרדושי נ' מדינת ישראל** אושר כי מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בשכרות בריכוז 375 מ"ג כולל רכיב של מאסר מותנה לכל הפחות והמתחם עשוי להגיע עד מאסר בפועל.

5. על רקע כל האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות נע בין מאסר על תנאי, 28 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס לבין מאסר עד 10 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה בת 40 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. מהאמור עולה כי הפעלת המאסר המותנה והטלת עונש מאסר במקרה זה אינה יוצרת חריגה ממתחם העונש ההולם בנסיבות. מעבר לכך, גם אילו מתחם העונש לא היה מחזיק רכיב של מאסר בפועל נראה כי הטלת מאסר בפועל אינה מהווה חלק ממתחם הענישה בנסיבות מקרה זה אלא הפעלת עונש שהוטל על הנאשם בעבר (עמי קובו, פירוש לתיקון 113 בעניין הבניית שיקול הדעת בענישה, **הסניגור** 183, 4).

סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום

6. לא מצאתי כי יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום או להביא בחשבון לטובת הנאשם, בגדר מתחם העונש האמור, מאמצים (שדבר קיומם לא הוכח לי) שעשה לצורך חזרה למוטב. שירות המבחן ערך תסקיר ממצה בעניינו של הנאשם וקבע כי הנאשם אינו מגלה מודעות למצבו ולבעייתיות בדפוסי התנהגותו. הוא אינו נוטל אחריות על מעשיו ונעדר מוטיבציה לערוך שינוי באורחות חייו. הערכה זו מבוססת כדבעי ואין עליה עוררין. ודוק: גם אם שירות המבחן ציין בטעות כי הנאשם הורשע בעבירה של נהיגת רכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, לא מצאתי כי לנתון עובדתי זה הייתה השפעה על ההערכה הכוללת של הנאשם כפי שצינתי לעיל. גם ההגנה בטיעונה לפני הקפידה לציין כי **"... לאחר קריאת התסקיר יש לנאשם השגות על קביעות עובדתיות בתסקיר להבדיל מהערכות ולכן אני שוקלת להביא עד במסגרת הטיעון לעונש"** (הדגשה הוספה). ההגנה לא הביאה כל עד בשלב הטיעונים לעונש על מנת שיעמיד דברים על דיוקם בכל הנוגע לטעויות עובדה כאלה ואחרות שנפלו בתסקיר שירות המבחן. הטעות שצוינה כאמור, אינה אופרטיבית לעניין הערכת הנאשם כאמור; הערכה שעליה הנאשם אינו חולק.

7. יתר על כן, העובדה שמהלך 4 השנים האחרונות לא נרשמה לחובת הנאשם הרשעה בעבירה זו או אחרת בפלילים אין פירושה כי הנאשם "השתקם" או קיים "סיכוי של ממש" כי ישתקם. לא הובאה לעיוני ולו בדל ראיה המצביעה על כך כי פניו של הנאשם לשיקום דרכיו.

למרות שלא הוכח בפני כי הנאשם נקט במהלך שיקומי זה או אחר לצורך שינוי דרכיו שקלתי אם אין בהיעדר מעורבותו בפלילים בשנים האחרונות משום טעם העשוי להצדיק הפעלת המאסר המותנה והטלת לריצוי בעבודות שירות; ענישה שיקומית במהותה. על מנת לברר אפשרות זו הופנה הנאשם לא אחת אל הממונה על עבודות השירות. הנאשם לא ניצל את היד המושטת לעברו ולא שיתף פעולה. בנסיבות אלה לא היה מנוס מאימוץ הודעת הממונה כי הנאשם אינו מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

8. לאחר שקבעתי את מתחם העונש ההולם וכי אין מקום להורות על הארכת המאסר המותנה או על ריצוי בעבודות שירות יש מקום לקבוע את מקומו של הנאשם במתחם העונש. הנאשם ניהל הוכחות אולם עניין זה אינו נזקף לחובתו. מאידך, לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם הודיה ונטילת אחריות בשום שלב. כאמור, בעברו של הנאשם עבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים ומדובר במעידה שנייה מסוגה לנאשם זה. יתר על כן, ההרשעה בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים הייתה ביום 18.2.13 ואילו העבירה שנעברה בתיק זה הייתה ביום 31.5.14. מדובר בסמיכות זמנים יחסית וכמעט בטרם יבשה הדין על פסק הדין מיום 18.2.13. נכונותו של הנאשם לעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה כאשר חרב מאסר מותנה מרחפת מעל ראשו בסמיכות זמנים יחסית מלמדת כי לא שורה על הנאשם אימת הדין. לנאשם עבר פלילי מגוון הכולל תקיפת שוטר, איומים, התפרצויות ועוד. אכן, ב-4 השנים האחרונות לא נרשמה לחובת הנאשם הרשעה בעבירות בפלילים אולם כפי שציינתי לעיל קשה להסיק מכך על שינוי דרך אמיתי בחייו של הנאשם. גם פרק הזמן שחלף ממועד ההרשעה האחרונה בפלילים מקשה על האפשרות לתת לה ולקודמותיה משקל נמוך.

9. **לאור כל השיקולים דלעיל, אני מוצא להטיל על הנאשם בגדר המתחם דלעיל, את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה בתיק פ"ל 8296-09-12 לריצוי בחופף. הנאשם יתייבב לצורך ריצוי מאסרו עד ליום 15.7.17 שעה 9.00 בבית"ר ניצן, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ב. מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בהשפעת משקאות משכרים או נהיגה בזמן פסילה.

ג. פסילת רישיון, במצטבר לכל פסילה אחרת שהוטלה על הנאשם, למשך 30 חודשים בניכוי 8 חודשי פסילה שריצה הנאשם בתיק זה. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו עד ולא יאוחר מיום 15.6.17.

ד. פסילה על תנאי בת 12 חודשים ל-3 שנים על העבירות המפורטות בסעיף 9 (ב) לגז"ד זה.

ו. הפעלת התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מעבירה עליה חתם הנאשם ביום 30.4.13 במסגרת תיק פ"ל 8296-09-12. ההתחייבות תשולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.7.17 ובכל 2 לחודש עוקב לאחר מכן. באחריות הנאשם לקבל שוברים לתשלום ההתחייבות ממזכירות בית משפט זה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, 21 מאי 2017, במעמד הנוכחים.